

Közösségi alkalmaink a héten

Hétfőn	15.00 Szent László fiú-kör bűnbánati napja
	19.00 Fiatal házások csoportja
Szerda	18.30 Felnőtt katekézis
Csütörtök	19.30 Kezdő katekumen
Péntek	18.00 Gimnazista és egyetemista ifjúsági csoport

Hirdetések

1. **A jövő hét szombat esti szentmisében folytatódik Lovassy Attila atya** lelkigyakorlatos elmélkedése (előtte 17.30-tól kezdődően lesz gyóntatás)
2. Adventi időszakban **minden hétköznap** (hétfőtől-péntekig) **reggel fél7-kor lesznek a rorate szentmisék** itt a templomban. Ezek a misék az adventi várakozásunk fontos alapkövei kellene, hogy legyenek. Érezzük át, hogy maga Krisztus vár rám, Ő akar velem találkozni ezekben a reggeli órákban!
3. Karácsony közeledtével különösképpen is **nézzünk szét azon beteg és idős testvéreink között**, akik nem tudnak templomba járni, s szeretnék, ha meglátogatnák őket az ünnepekig egy atya. Jelezzük ezt a sekrestyében vagy az irodában.

TANÍTVÁNY

A CEGLÉDI, A CSEMŐI ÉS A NYÁRSAPÁTI KATOLIKUSOK HETI ÉRTESÍTŐJE

2016. december 11. IX. évf. 38. szám

CEGLÉDI RÓMAI KATOLIKUS PLÉBÁNIA

2700 Cegléd, Kossuth L. tér 3. +36-53-311-140

<http://www.cegledplebania.hu>

szecsodi.peter@vaciegyhazmegye.hu

Advent 3. vasárnap

Amikor János a börtönben Krisztus tetteiről hallott, elküldte hozzá tanítványait és megkérdezte tőle: „Te vagy-e az Eljövendő, vagy más várjunk?” Jézus ezt válaszolta nekik: „Menjetek, vigyétek hírvül Jánosnak, amit hallotok és láttok: A vakok látnak, a sánták járnak, a leprások megtisztulnak, a süketek hallanak, a halottak föltámadnak, a szegényeknek pedig hirdetik az evangéliumot. Boldog, aki nem botránkozik meg bennem.” Amikor azok elmentek, Jézus így kezdett beszélni Jánosról a tömegnek: „Miért mentetek ki, mit akartatok látni a pusztában? Széltől lengetett nádat? Vagy mit akartatok látni, amikor kimentetek? Finom ruhákba öltözött embert? Íme, akik finom ruhákat hordanak, a királyok házaiban laknak. Vagy mit akartatok látni, amikor kimentetek? Prófétát? Igen, mondom nektek: prófétánál is nagyobb. Ő az, akiről írva van: Íme, elküldöm küldöttemet színed előtt, aki elkészíti előtted utadat. Bizony, mondom nektek: asszonyok szülöttei között nem támadt nagyobb Keresztelő Jánosnál. De aki a legkisebb a mennyek országában, az nagyobb önála.”

Útravaló

Ma Jézus kérdése így hangozhatna: mit akartok látni, amikor bekapcsoljátok a televíziót? Álhírességeket, valóság-showt? Vagy miért bámuljátok? Hogy púderezett vitatkozókat hallgassatok? Akik sportkocsin járnak, és nem ismerik a villamosjegy árát? Vagy hitelest embert? Igen, azt szeretnétek látni! S kérdem: hány hiteles ember van ebben az országban? Ebben a világban? Akiről Jézus ma elmondhatná, hogy a legnagyobb az erkölcsben? Néhányunknak talán II. János Pál jutna eszébe. Ő nem hord teveszőrűhát, és nem is kell kimenni a puszta, hogy meghallgassuk. Jön hozzánk, mindenütt a világon, ahova el kell vinni az örömhírt. S az ma is ugyanaz, mint egykor: akkor hiteles az üzenet, ha látható jelek kísérik. Ha megnyílik szemünk, és látjuk testvéreink nyomorát. Ha kimozdulunk kényelmünkből, és elébük sietünk testvéri öleléssel. Ha a tetszhalottak új életre kelnek, ha haldokló kultúránk feltámad. Itt-ott látni ennek jeleit. De nem elég! Az advent pedig annak az ideje, hogy mindezt tudtul adjuk a szegényeknek. De előbb persze magunknak kell megnyílnunk.

Ferenc pápa gondolatai az Isten irgalmasságáról

Isten beleszeretett nyomorúságunkba. Ez a monológja, amelyet népéhez intéz, kinyilvánítja szeretetét, gyengédségét. Olyan szeretet ez, mint amikor egy édesapa vagy egy édesanya gyermekével beszél, aki éjszaka felriad álmából és így nyugtatja meg: „Megragadom jobbodat, légy nyugodt, ne félj” – mondta a Szentatya.

Mindnyájan ismerjük az édesapák és az édesanyák simogatását, amikor a gyermekek nyugtalanok, mert megijedtek. „Ne félj, én itt vagyok; szerelmes vagyok kicsinységedbe; beleszerettem kicsinységedbe, a te semmidbe.” „Ne félj bűneid miatt, én nagyon szeretlek téged; én azért vagyok itt, hogy

megbocsássak neked.” Ez Isten irgalmassága – hangsúlyozta a pápa, majd utalt egy szentre, aki sokat vezekelt, de az Úr egyre többet kért tőle, egészen odáig, hogy amikor a szent azt mondta Istennek, hogy már nem tud mit nyújtani számára. Az Úr ekkor így szólt: „Add nekem bűneidet.”

Az élet igéje decemberben

„Ő jön el, hogy szabadulást hozzon nektek.” (Iz 35,4)

Az ige jelen időben van: jön. A jelenről állítjuk ezt. Nem kell holnapig várni, vagy az idők végezetéig, vagy a másik életig. Isten most rögtön cselekszik, a szeretet nem ismeri a halogatást vagy a késlekedést. Izajás próféta a néphez intézte szavait, akik aggódva várták, hogy vége legyen a száműzetésnek és visszatérhessenek hazájukba. A karácsonyi várakozás napjaiban nem feledkezhetünk meg arról, hogy Mária is hasonló ígéretet kapott a szabadulásra: „Az Úr van teveled” (Lk 1,28); így adta hírül neki az angyal a Megváltó születését.

Eljövetele nem szokványos esemény, hanem meghatározó és fontos közbelépés: azért jön, hogy megváltson bennünket! Mitől is? Lehet, hogy súlyos veszélyben vagyunk? Igen. Néha tudatában vagyunk ennek, néha viszont észre sem vesszük. Közbelép, mert látja az önzést, a közömbösséget a szenvedők és szükségben élők iránt, a gyűlöletet és a szakadást. Beteg az emberiség szíve. Ő pedig megkönyörül teremtményein, és nem akarja, hogy elveszenek. Felénk nyújtja a kezét, mint amikor egy fuldoklót kimentünk a vízből. Mostanában ez a kép sajnos nap mint nap a szemünk elé tárul, mert látjuk a menekülteket, akik a tengeren érkeznek, és azt is, milyen elszántan ragadják meg a mentőmellényt vagy a kinyújtott kezét. Mi is minden pillanatban megragadhatjuk Isten felénk nyújtott karját, és bizalommal követhetjük őt. Nemcsak meggyógyít az önmagunkba fordulástól, a bezárkózástól, hanem arra is képessé tesz, hogy segítsünk annak, aki segítséget szenved, szomorú, vagy az élet megpróbáltatásait viseli.